

EBA/GL/2026/03

2 marca 2026 r.

Wytyczne

dotyczące instrumentów dostępnych do nieograniczonego i niezwłocznego wykorzystania przez oddziały z państw trzecich na potrzeby pokrycia ryzyk lub strat zgodnie z art. 48e ust. 2 lit. c) dyrektywy 2013/36/UE

1. Obowiązki w zakresie zgodności i powiadomienia

Status niniejszych wytycznych

1. Niniejszy dokument zawiera wytyczne wydane na podstawie art. 16 rozporządzenia (UE) nr 1093/2010. Zgodnie z art. 16 ust. 3 rozporządzenia (UE) nr 1093/2010 właściwe organy i instytucje finansowe muszą dołożyć wszelkich starań, aby zastosować się do niniejszych wytycznych.
2. W wytycznych określono stanowisko EUNB w sprawie odpowiednich praktyk nadzorczych w ramach Europejskiego Systemu Nadzoru Finansowego oraz w sprawie sposobu, w jaki należy stosować prawo Unii w danej dziedzinie. Właściwe organy w rozumieniu art. 4 pkt 2 rozporządzenia (UE) nr 1093/2010, do których wytyczne mają zastosowanie, powinny stosować się do wytycznych poprzez odpowiednie włączenie ich do swoich praktyk (np. poprzez zmianę swoich ram prawnych lub procesów nadzorczych), również gdy wytyczne są skierowane przede wszystkim do instytucji.

Obowiązki w zakresie powiadomienia

3. Zgodnie z art. 16 ust. 3 rozporządzenia (UE) nr 1093/2010 właściwe organy muszą do dnia 10.06.2026 powiadomić EUNB, czy stosują się lub zamierzają stosować się do niniejszych wytycznych, albo podać powody niestosowania się do nich. W razie braku powiadomienia w tym terminie EUNB uzna, że właściwe organy nie stosują się do niniejszych wytycznych. Powiadomienia należy przekazać poprzez wysłanie formularza dostępnego na stronie internetowej EUNB z dopiskiem „EBA/GL/2026/03”. Powiadomienia powinny przekazać osoby odpowiednio upoważnione do przekazywania informacji o stosowaniu się do wytycznych w imieniu właściwych organów. Do EUNB należy również zgłaszać wszelkie zmiany dotyczące stosowania się do wytycznych.
4. Zgodnie z art. 16 ust. 3 rozporządzenia (UE) nr 1093/2010 powiadomienia zostaną opublikowane na stronie internetowej EUNB.

2. Przedmiot, zakres stosowania i definicje

Przedmiot

5. W celu zapewnienia, aby instrumenty wyposażenia kapitałowego, o których mowa w art. 48e ust. 2 lit. c) dyrektywy 2013/36/UE, były dostępne do nieograniczonego i niezwłocznego wykorzystania przez oddział z państwa trzeciego na potrzeby pokrycia ryzyk lub strat, gdy tylko te ryzyka lub straty wystąpią, w niniejszych wytycznych określono, zgodnie z art. 48e ust. 4 tej dyrektywy, wymóg przewidziany w art. 48e ust. 2 lit. c) w odniesieniu do tych instrumentów.
6. W celu zapewnienia, aby wymagane minimalne wyposażenie kapitałowe przewidziane w art. 48e ust. 1 dyrektywy 2013/36/UE zdeponowane na rachunku powierniczym, o którym mowa w art. 48e ust. 3 tej dyrektywy, było utrzymywane przez cały czas i było dostępne do wykorzystania na potrzeby art. 96 dyrektywy 2014/59/UE w przypadku restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji oddziału z państwa trzeciego oraz do celów likwidacji oddziału z państwa trzeciego zgodnie z prawem krajowym, w niniejszych wytycznych określono minimalne warunki operacyjne, których powinny przestrzegać oddziały z państw trzecich.

Zakres stosowania

7. Niniejsze wytyczne mają zastosowanie na poziomie oddziału z państwa trzeciego.
8. Niniejsze wytyczne mają zastosowanie bez uszczerbku dla przepisów krajowych przewidujących lub właściwych organów nakładających na jeden lub więcej oddziałów z państw trzecich bardziej restrykcyjny system dotyczący określenia wymogu, o którym mowa w art. 48e ust. 2 dyrektywy 2013/36/UE, w tym w odniesieniu do instrumentów, o których mowa w lit. c) tego ustępu, lub warunków operacyjnych, których powinny przestrzegać oddziały z państw trzecich.

Adresaci

9. Niniejsze wytyczne są skierowane do właściwych organów określonych w art. 4 pkt 2 ppkt (i) rozporządzenia (UE) nr 1093/2010 oraz do instytucji finansowych określonych w art. 4 pkt 1 tego rozporządzenia.

3. Wdrożenie

Data rozpoczęcia stosowania

10. Niniejsze wytyczne mają zastosowanie od dnia 11 stycznia 2027 r.

4. Instrumenty dostępne do nieograniczonego i niezwłocznego wykorzystania na mocy art. 48e ust. 2 lit. c) dyrektywy 2013/36/UE

Kwalifikujące się instrumenty

11. Aby oddziały z państw trzecich spełniały wymóg dotyczący minimalnego wyposażenia kapitałowego, o którym mowa w art. 48e dyrektywy 2013/36/UE, instrumenty, o których mowa w ust. 2 lit. c) tego artykułu, powinny spełniać co najmniej wymogi określone w pkt 12–16.
12. Instrumenty, o których mowa w pkt 11, powinny mieć jedną z następujących form:
 - a) dłużne papiery wartościowe gwarantowane przez rządy centralne państw Unii Europejskiej lub banki centralne należące do Europejskiego Systemu Banków Centralnych;
 - b) dłużne papiery wartościowe emitowane lub gwarantowane przez samorządy regionalne lub władze lokalne państw członkowskich, pod warunkiem że spełnione są warunki określone w art. 115 ust. 2 rozporządzenia (UE) nr 575/2013;
 - c) dłużne papiery wartościowe emitowane lub gwarantowane przez rządy centralne, samorządy regionalne lub lokalne lub banki centralne państw trzecich, które stosują środki nadzorcze i regulacyjne co najmniej równoważne ze środkami stosowanymi w Unii Europejskiej i którym według metody standardowej przypisano by wagę ryzyka równą 0% w wyniku zastosowania art. 114 ust. 7 i art. 115 ust. 4 rozporządzenia (UE) nr 575/2013;
 - d) dłużne papiery wartościowe emitowane lub gwarantowane przez podmioty sektora publicznego, którym według metody standardowej przypisano by wagę ryzyka równą 0% w wyniku zastosowania art. 116 ust. 4 rozporządzenia (UE) nr 575/2013;
 - e) dłużne papiery wartościowe emitowane lub gwarantowane przez wielostronne banki rozwoju wymienione w art. 117 ust. 2 rozporządzenia (UE) nr 575/2013;
 - f) dłużne papiery wartościowe emitowane lub gwarantowane przez organizacje międzynarodowe wymienione w art. 118 rozporządzenia (UE) nr 575/2013.

13. Do celów instrumentów, o których mowa w pkt 12 lit. c), oddziały z państw trzecich powinny brać pod uwagę walutę własnego finansowania, aby ustalić, czy aktywa stanowiące wyposażenie kapitałowe są denominowane i finansowane w walucie krajowej zgodnie z art. 114 ust. 7 akapit pierwszy rozporządzenia (UE) nr 575/2013.
14. Instrumenty, o których mowa w pkt 12, powinny być notowane na uznanej giełdzie i powinny być łatwo zbywalne w dowolnym momencie.
15. Nie powinny być one emitowane przez przedsiębiorstwo macierzyste oddziału z państwa trzeciego, przez żadną z jego jednostek zależnych ani przez jednostkę specjalnego przeznaczenia do celów sekurytyzacji, z którą przedsiębiorstwo macierzyste oddziału z państwa trzeciego ma bliskie powiązania.
16. W celu ustalenia, czy spełniony jest wymóg dotyczący minimalnego wyposażenia kapitałowego, o którym mowa w art. 48e ust. 1 dyrektywy 2013/36/UE, oddziały z państw trzecich powinny stosować wartość rynkową aktywów stanowiących wyposażenie kapitałowe. Oddziały z państw trzecich powinny mieć możliwość określenia wartości rynkowej instrumentów, o których mowa w pkt 12, na podstawie szeroko rozpowszechnionych i łatwo dostępnych cen rynkowych lub, w przypadku braku takich cen, na podstawie łatwego do obliczenia wzoru, który wykorzystuje dane dostępne publicznie i który nie zależy w znacznym stopniu od daleko idących założeń.

Warunki operacyjne

17. W celu ustalenia, czy spełniony jest wymóg dotyczący minimalnego wyposażenia kapitałowego, oddziały z państw trzecich powinny uwzględnić zobowiązania ujęte w swoich księgach (zobowiązania zaksięgowane) i zgłoszone jako takie przez nie zgodnie z ramami sprawozdawczymi zgodnie z rozporządzeniem delegowanym Komisji (UE) nr .../... [należy dodać odniesienie do wykonawczych standardów technicznych w zakresie sprawozdawczości dla oddziałów z państw trzecich].
18. Oddziały z państw trzecich powinny zapewnić, aby wszystkie aktywa stanowiące wyposażenie kapitałowe, o których mowa w art. 48e ust. 2 lit. a)–c) dyrektywy 2013/36/UE, zdeponowane na rachunku powierniczym, były zawsze i stale dostępne do wykorzystania do celów art. 96 dyrektywy 2014/59/UE w przypadku restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji oddziału z państwa trzeciego oraz do celów likwidacji oddziału z państwa trzeciego zgodnie z prawem krajowym.
19. Oddziały z państw trzecich powinny wdrożyć uregulowania, strategie, procesy i mechanizmy w celu spełniania wymogu dotyczącego wyposażenia kapitałowego w sposób ciągły oraz przestrzegania postanowień zawartych w niniejszych wytycznych.

SPRAWOZDANIE KOŃCOWE W SPRAWIE WYTYCZNYCH DOTYCZĄCYCH INSTRUMENTÓW
DOSTĘPNYCH DO NIEOGRANICZONEGO I NIEZWŁOCZNEGO WYKORZYSTANIA PRZEZ ODDZIAŁY Z
PAŃSTW TRZECICH NA POTRZEBY POKRYCIA RYZYK LUB STRAT ZGODNIE Z ART. 48E UST. 2 LIT. C)
DYREKTYWY 2013/36/UE

20. Aktywa stanowiące wyposażenie kapitałowe, o których mowa w art. 48e ust. 2 lit. a)–c) dyrektywy 2013/36/UE, zdeponowane na rachunku powierniczym, nie powinny być zaliczane na poczet wymogu dotyczącego płynności, o którym mowa w art. 48f tej dyrektywy.
21. Oddziały z państw trzecich powinny monitorować lokalizację geograficzną aktywów stanowiących wyposażenie kapitałowe (tj. lokalizację emitenta lub, w stosownych przypadkach, dostawcy ochrony), ryzyko ich koncentracji oraz spójność waluty, w której są denominowane, z rozkładem zobowiązań oddziału z państwa trzeciego według walut, w szczególności wszelkich depozytów.
22. Aktywa stanowiące wyposażenie kapitałowe, o których mowa w art. 48e ust. 2 lit. a)–c) dyrektywy 2013/36/UE, zdeponowane na rachunku powierniczym, powinny być wolne od wszelkich obciążeń innych niż obciążenia niezbędne do zapewnienia dostępności takich aktywów do wykorzystania do celów art. 96 dyrektywy 2014/59/UE w przypadku restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji oddziału z państwa trzeciego oraz do celów likwidacji oddziału z państwa trzeciego zgodnie z prawem krajowym.